ליום הכפורים שחרית

ואמר

ולא יעקבו וירעת כי לא כיצרקתך יהוה אלהיך נתן
לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה
ערף אתה: זכר אל תשכח את אשר הקצפת
את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת
מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה
ממרים הייתם עם יהוה: ובחרב הקצפתם את
יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם:
בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחות
הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר
ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי: ויתן יהוה אלי את שני לוחות
האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל
הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
ביום הקהל: ויהי מקץ ארבעים יום
וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחות
האבנים לוחות הברית: ויאמר יהוה אלי קום
רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם
עשו להם מסכה: ויאמר יהוה אלי לאמר
ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא:
הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת
השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו:
ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני
לוחות הברית על שתי ידי: ואראה והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם

ואמר

קלו סלו פנו דרך הרימו
מכשול מדרך עמי: כי לה
אמר רם ונשא שכן עד
וקדוש שמו מרום וקדוש
אשכן ואת דכא ושפל רוח
להחיות רוח שפלים ולהחיות
לב נדכאים: כי לא לעולם
אריב ולא לנצח אקצוף
כי רוח מלפני יעטוף ונ
ונשמות אני עשיתי: בעון
בצעו קצפתי ואכנהו הסתר
ויושב בהר ואקצף וילך
עין שיטה שובב בדרך
יוא עבה: לבו ודרכי ר
לוחות כת ראיתי וארפ
ואדר ונחתיו
ששתי ד ואנחה
שוד ו ואשלם
נחומים לו

ולאבליו: פורא ניב שפתים
שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר יהוה ורפאתיו: ו
והרשעים כים נגרש כי
השקט לא יוכל ונגרשו מ
מימיו רפש וטיט: אין
שלום אמר אלהי לרשעים:
קרא בגרון אל
תחשך כשופר הרם קולך
והגד לעמי פשעם ולבית
יעקב חטאתם: ואתי יום
יום ידרשון ודעת דרכי
יחפצון כגוי אשר צדקה
עשה ומשפט אלהיו לא
עזב ישאלוני משפטי צדק
קרבת אלהים יחפצון
למה צמנו ולא ראית
עניתנו נפשינו ולא תדע

ותדע ארי לא בזכותך יי אלהך
יהיב לך ית ארעא טבתא הדא
למירתה ארי עם קשי ערף אנת:
הוי דכיר לא תתנשי יום די
ארגזתא קדם יי אלהך נבי
במדברא למן יומא ד
עקתא מארעא דמצרים עד
מיתיכון עד אתרא הדין ממ
מסרביתון הויתון קדם יי:
ובחרב ארגזתון קדם יי ותקיף
רגזא דיי בכון לשיצאה יתכון:
במסקי לטורא למסב לוחי
אבניא לוחי קימא די גזר יי
עמכון ויתיבת בטורא ארבעין
יממין וארבעין ליליין לחמא
לא אכלית ומיא לא אשתיתי:
ויהב יי לי ית תרין לוחי אבניא
כתיבין באצבעא דיי ועליהון
ככל מתגמליא דימליל יי עמכון
בטורא מגו אשתא ביומא
דקהלא: והוה מסוף ארבעין
יממין וארבעין ליליין יהב יי
לי ית תרין לוחי אבניא לוחי
קימא: ואמר יי לי קום חות
בפריע מכא ארי חבל עמך
די אפיקתא ממצרים סטו
בפריע מן אורחא ד
פקידתינון עבדו להון מתכא:
ואמר יי לי למימר גל
קדמי עמא הדין והא עם
קשי ערף הוא: אנח בעותך
בין קדמי ואישיצינון ואמ
ואמחי ית שומיהון מתחות
שמיא ואעביד יתך לעם
תקיף וסגי מיניהון:
ואתפניתי ונחתת מן טורא
וטורא בער באשתא ותרין
לוחי קימא על תרתין ידי:
וחזית והא חבתתון קדם יי אלהכון

בישעה: ראבר פלוסלי פהאמר
העבייו כשמי לעמי פבשו כבשו
מפילה פלולה: פנו יצר הרע מדרכי כם:
הייסון מכשול פלקו הוצבעם שיחת
נכשלים מהם הם הירהורי רשע: מרום
וקדוש אני שוכן: ומשם אני עם דכא
ושפל רוח שאני מרכין שכינתן עלין:
שפלים ונרכאים: סולי שעות ותלאים:
ש לין לעולם אריב אם אני מביא יסורין
על האדם אין הקב"ה עלין לאורך ימים:
ולא קנף לנצח: כי רוח מלפני: עניון:
כמשרי רוח הירדם עהוא מלפני שעתקלן
ונשמתי עשיתי: כי רוח: כי זה משמש בלשון
כמשרי: טון כי תמיד: כי תבון: לוגמשרי רוח
נתעשמת והוא נכנע אני מבטל ריבו וקיצף מעלין:
כי בעון בצעו: גזילתן קצפתי תחילה ומסהן הסתר
פני הסיר: ועל כי הלך שובב בדרך לבו: וסרס אדם
המקרא וקן מדרש: מעון בצעו ולך שובב בדרך לבו
קצפתי ומסהו: דרכו ראיתי: משהוא נכנע מלפני:
וארפאהו: ומחהו: אולימהו בדרך מרפא: א
ואנחהו: לשון הכחה ומרגעה: לו ולאבלין: לאעברים
עלין: בורא אני לו: שב שפתים חדש: לפי שכרת
שבראתהו: שלום ערה עד עתה: והכל ראוי עליו הגד
והרחוק: שלום שלום לרחוק ולקרוב: שנהם שווים
מי שנכישן והוקל בעוקבי ועמדתי משערין: ומי
שנתקרב: עשה מקרוב לשוב ומרחק הרעה אמר

ושמות אשר עשיתי: כירוח: כי זה משמש בלשון
כמשרי: טון כי תמיד: כי תבון: לוגמשרי רוח
נתעשמת והוא נכנע אני מבטל ריבו וקיצף מעלין:
כי בעון בצעו: גזילתן קצפתי תחילה ומסהן הסתר
פני הסיר: ועל כי הלך שובב בדרך לבו: וסרס אדם
המקרא וקן מדרש: מעון בצעו ולך שובב בדרך לבו
קצפתי ומסהו: דרכו ראיתי: משהוא נכנע מלפני:
וארפאהו: ומחהו: אולימהו בדרך מרפא: א
ואנחהו: לשון הכחה ומרגעה: לו ולאבלין: לאעברים
עלין: בורא אני לו: שב שפתים חדש: לפי שכרת
שבראתהו: שלום ערה עד עתה: והכל ראוי עליו הגד
והרחוק: שלום שלום לרחוק ולקרוב: שנהם שווים
מי שנכישן והוקל בעוקבי ועמדתי משערין: ומי
שנתקרב: עשה מקרוב לשוב ומרחק הרעה אמר

אמר: ומפמותן מחלין ומחטיאין: והרשעים
שאין עתנין לב לשוב: כים נגרש: כים הזה
גליו מתגמים לרום ומעלה ומשחיק לגבול
החול אשר שמתי גבולים: ומשוגיו שב
הוא שוב על כרחו: ולא זה גל חבתן ומאמר
ומיין חוזרבן: כך הרשע רואה אותחבר
לוקה בדשען: ומיין חוזרבן: ומה הים רפש
ופריותיו על פן: כך הרשעים פריותיו שלמו
מפיהם: כמו פרשה אחר מי: סטחייב
מי כבל לוקי המריעות וגל: עבוכי מעבר
ארמה לגל עליון: כים נגרש: כים אשר נגרש
שנגרש כל היום רפש ורעש: אין שלום
כלפי שאמר לצדיקים ולבעלי תשובה: שלום
שלום לרחוק ולקרוב וגו: חזר ואמר אני

הן ביום עמכם תמיצאו חפצי
וכל עצביכם תנגשו הן
לריב ומדון תצומו ולהכות
באגרף רשע לא תצומו
כיום להשמיע במרום
קולכם: הכזה יהיה צום
אבחרהו יום ענות אדם
נפשו הלכוף כאגמון ו
ראשו ושק ואפר יציע
הלזה תקרא צום ויום
רצון ליהוה: הלא זה צום
אבחרהו פתח חרצבות